

का° [२६. ६. ६.] स्वाहाग्रयऽइत्यनुवषट्कृते । अनुवषट् स्वाहेति मन्त्रेण धर्मं जु-
होतीत्यर्थः ॥ यज्ञियाय यज्ञहितायाग्रये स्वाहा सुद्धतमस्तु यजुर्भ्यः सकाशात् अ-
स्माकं शं सुखमस्तु ॥ ११ ॥

अश्विना धर्मं पात७ हृद्धानमहर्दिवाभिवृतिभिः ।

तन्त्रायिणे नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥ १२ ॥

का° [२६. ६. ७.] अश्विना धर्ममिति ब्रह्मानुमन्त्रयते । ब्रह्मा धर्ममभिमन्त्रयत
इत्यर्थः ॥ स्वराटुल्लिक् । अश्विनावादित्यो द्यावापृथिव्यौ च देवताः । हे अश्वि-
ना अश्विनौ युवां धर्मं पातं पिवतम् काभिः ऊतिभिरवनैः निमित्तैः अवनं कृत्वा
पिवतमित्यर्थः कीदृशीभिवृतिभिः अहर्दिवाभिः (८.) अहः शब्देन प्रातःकालः दि-
वाशब्देन सायंकालः प्रातःसायंकालोपलक्षिताभिः प्रवर्ग्यकालः स एव यतः ।
कीदृशं धर्मं हृद्धानम् वा गतिगन्धनयोः ल्युट् हृदि वानं गमनं यस्य स हृद्धानः
हृद्धान एव हृद्धानस्तम् स्वार्थेऽण् हृदयप्रियमित्यर्थः । एवं धर्मपानायाश्विनौ
सम्प्रार्थ्य तत्साहाय्याय सूर्यादीन्मति तन्त्रायिणे नमः तन्यते तन्त्रम् पठरचनाय
तुरीशलाकाप्रोतास्तन्त्रवस्तन्त्रमुच्यते तद्वन्नभसि कालचक्रमपि तन्त्रमुच्यते तथा
चाभिधानम् (९.) तन्त्रे राष्ट्रि परहन्दाप्रधानयोः (१०.) अगदे कुटुम्बकृत्ये तन्त्रवाने
परिहृदे श्रुतिशाखान्तरे शास्त्रे करणे धर्मसाधके (११.) इतिकर्तव्यतातत्त्वोरिति
तन्त्रे कालचक्रे एति निरन्तरं गहति तन्त्रायी तस्मै आदित्याय नमोऽस्तु एष वै
तन्त्रायी य एष तपत्येष ह्रीमां लोकांस्तन्त्रमिवानुसंचरतीति [१४. २. २. २२.] श्रु-
तेः । द्यावापृथिवीभ्यामुभाभ्यां लोकाभ्यां तदधिष्ठात्रीभ्यां नमः ॥ १२ ॥

अपातामश्विना धर्ममनु द्यावापृथिवीऽग्रम७साताम् ।

इहैव रातयः सन्तु ॥ १३ ॥

का° [२६. ६. ८.] अपातामिति यज्ञमानः । यज्ञमानः धर्ममभिमन्त्रयतऽइत्यर्थः ।
ककुबुल्लिक् अश्विदेवत्या मध्यमः पादो द्वादशार्णः आद्यन्तावष्टार्णौ सा ककुप् म-
ध्यमश्चेत्ककुबित्युक्तेः । अश्विना धर्ममपातामपिवतां लुङ् द्यावापृथिवी अन्वमंसा-
तामनुमतवत्यौ साधु कृतमिति अनुमेनाते इत्यर्थः अत एवाश्व्यादिप्रसादात् इहै-